

(המשך מעמוד 21)
פע יוחנן. אבל על-מנת לבקש ממני הלוואה קטנה.

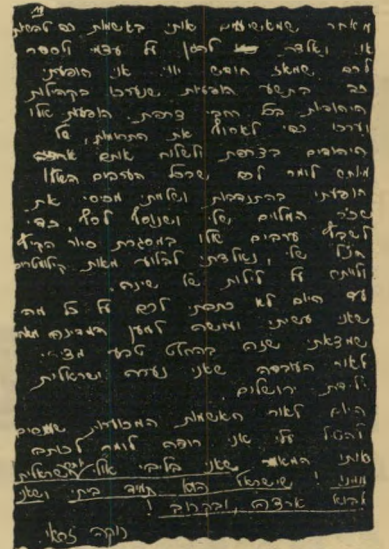
נחתי לו 450 פראנקים.
עודני מחכה שיחזיר לי הלוואה זו. כפי שאני מחכה שישלם, ארבע וחצי שנים לאחר הגירושין, את המזונות לכתני יעל. בשיעור 200 לירות לחודש.

★ ★ ★
"איפה אבא?"

בן זרמי מספר נורא, לדבריו, לעתיד הבת.

אבל כשכתבתי לו לפני חודשים מספר ש"ל יעל יש בעיות בחוסי-השדירה ושעליה ל-עבור טיפול ארוך — הוא לא ענה אף מילה. לא התעניין בכלל מה שיש לה.

לאתה תגובה וזתה הילדה גם לפני

קטע ממכתבה שני ריקה

שנתיים, כשכתבתי לו שיש להרכיב לי יעל מכשיר ליישור שיניים. ולפני הגירושין, כשהלילה שכבה ב-40 מעלות חום וקראה בחולשה "אבא אבא, איפה אתה?" נעלם מן זרמי — כמהגנו — לארבעה ימים, מבלי להשאיר כתובת או מספר טלפון.

מפירומו של בעלי הגרוש, אפשר לי חשוב שחייכתי בקוצר-רוח לרגע בו יכולתי ליהפך לצרפתיה. האם לא ידוע לו שלאחר חמש שנים בצרפת אפשר לקבל אזרחות? לו רציתי בכך, הייתי יכולה להיות צר-פתיה מזה שלוש שנים.

אבל אני, לאחר שנים ארוכות בניכר, מר-סיפה להחזיק בדרכוני הישראלי — ללא שינוי, יוחנן צריך לדעת, בריוק כמוני, שקטינה ישראלית, בת להורים ישראליים פשוט לא יכולה ליהפך לאזרחית צרפתייה.

זה גם מה שעורך-הדין שלי ענה לי, לפני שבועות מספר.
★ ★ ★
חמישה שירים עבריים

לא שיוחנן זרמי, למטרות-פירסור-מת קלוקלות, התעלם מכל זה. הוא השיג מבית-המשפט צו האוסר עלי להשיג לבתי אזרחות צרפתיית. לפי כל הגיון ישר, צרימניעה זה מיותר בהחלט. אגב, את הידיעות על כך, קיבלתי מעתונות ישראל. רישמית, לא הודיע לי איש על הוצאת הצו.

ולבסוף הערה אחת:
במיוחד נפגעתי מהערתו של עיתונאי ש-כתב: "ריקה השילה מעל עצמה את אורתה הישראלית, ללא יסורימצפון מרובים." האמת היא שמאו שבע וחצי שנים שאני מופיעה בחו"ל, אני שרה בכל הופעה, בלי יוצא מן הכלל, חמישה שירים עבריים. אני גם מופיעה בכל מקום כזמרת ישראלית.

ועוד סילוף זדוני אחד: כתבו כאלו ב-זמן ההפגנה הפרו-ישראלית רצינית לרמות את הקהל היהודי — ולבשתי מדיצה"ל. האמת היא שלבשתי חליפה שחורה רגילה. ללא כל זכר למדים.

אבל העיתונאי אני הסתפק בסילוף האמת: הוא גם סילף את פני.

הוא בחר מן הארכיון תמונה מיושנת, מלפני שנים רבות, והדביק אותה לרשימה כאלו וזוהי תמונת מיום ההפגנה, במדים. בשיטות כאלה אפשר, כמובן, לרמות אנ-שים. אבל האמת נשארה כמות שהיא: ש-אני הרבה יותר ישראלית מיוחנן זרמי, בלבי. וישראל היא תמיד ביתי.

עוד אשוב ארצה — ובקדוב!

אנשים

טביעת אצבעות

אולי זו סתם פליטיסה, ואולי זה משהו בעל משמעות, בכל אופן, **זרים אשכנז**, רעית ראש-הממשלה, הסבירה לידידים: "עדיין לא החלטנו אם נרוץ כפעם הבאה ל-בחירות לכנסת" — חוץ מזה: אל מבול הספרים העוסקים במלחמת ששת-הימים, עומדים להצטרף בעתיד הקרוב עוד כשישה ספרים. כולם תוצרת ישראל. אבל אלה לא כל כך חשובים, כמו ספר אחר, שעל ההכי-נות לכתיבתו שוקד עתה **אהרון כירן**, אחד מיועציו של ראש-הממשלה. ספר זה, שייכתב בעזרת צוות שלם, ויתבסס על יו-מנים אישיים לגמרי, יביע את גירסתו של **דני אשכנז** על המלחמה. על ימי המת-חות שקדמו לה, ועל השלכותיה. ● ספר אחר עליו דובר לאחרונה, הושלם כבר. והו-ספרו של **איסר הראל**, לשעבר האיש הכי חשוב של ישראל, המטפל בפרשת חטיפתו ומשפטו של אדולף אייכמן. כתיבתו, נמצא הושלם כבר לפני למעלה מחודש, נמצא מזה זמן רב בצנזורה. יודע-ידבר אומרים, כי מעולם לא היה מונח ספר במשך זמן כה רב בצנזורה. ● כשנשאל נציב שרות בתי-הסוהר, **אריה זיר**, כיצד קרה שסוחר-הקרקעות **מייכאל פולק** ערך סעודה הגיגית לחבריו לכלא, ענה: מישוה הגניב לאזונו של פולק, כי ארטרטו הוא עומד לקבל חנינה. פולק שמת, ערך חגיגה לחבריו ב-בית-הסוהר, ורק לאחר שנסתיימה השמחה, התברר לו כי הוטעה. הוא עדיין ממשיך לשבת ולרצות את עונשו. ● על ההוי ה-מיוחד של שטחי-הכיבוש סיפר השבוע **אריה (אריק) ניסן**, מושלה לשעבר של העיר המצרית קנטארה: חושבים רבים כי עיר חששו כי קרוביהם במצרים דואגים לשלומם, בעיקר לאחר שנופצו שמועות על הרוגים רבים. לכן באה משלחת אל המושל, וביקשה ממנו שכתב אל העבר השני של התעלה. חברי המשלחת הציעו שהמושל יכ-תוב את המכתב, ואילו החושבים יחתמו עליו בזה אחר זה, על-ידי הטבעת טביעת אצבעם על הגיר. ● מוסף עיתון יום אי-הלונדוני רכז-התפוצה סאנדי טיימס הוקדש בשבוע שעבר כולו לירושלים. את אחת ה-כתבות קיטש ציור של יהודים דתיים ליד

הכותל (ראה תמונה), שנראה כאילו נלקח מספר קריקטורות אנטישמיות. הכתבה שזכתה בעיטור זה הייתה הבעיה היהודית של י-ראל, ובה דובר על נטורי-קרתא ורבים, **עמרם ברלי**, שהוגדר כסבא ל-48 נכדים.

עיניים בכותל

כבר ארבעה חודשים עברו מאז הוזמן **הילל זיידל**, חבר הוועדה-הפועל של ההס-תורות, לברית-המועצות, כדי להשתתף ב-ועידה בינלאומית לענייני ביטוח סוציאלי, ורשמי הביקור עדיין טרם בנכרונו. השבוע העלה העסקן הליברלי-עצמאי כמה פרשיות קטנות מן הביקור הזה. למשל: ערב הפתי-חה נערכה מסיבת-ענק למשתתפים במסעדה מפוארת בלינגגראד. החזקה נשפכה כמים, והשולחנות שפעו הררי קחיארי. לפתע הבי-חין זיידל, מבדד למירפסת, כי דגל ישראל, שניצב בתוך שורת דגלי האומות בחזית ה-בניין, מקופל. הוא היפנה את תשומת-ליבו של נציג ישראלי אחר, **יגאל אלון**, לכך, והשניים קמו תוך כדי הולילה, יצאו החוצה, התרוממו על בהונות רגליהם ופרשו את ה-דגל. "בשובנו לאולם", סיפר זיידל, שהוא פרטיון לשעבר, נתקלנו במבטים רבי-משמ-עות של יהודים רבים מבין האורחים וה-מארחים. הם התבוננו בנו בנאחה ובהכרת-תודה. ● מלבד זאת השתתפו הישראלים גם בערב שהוקדש לשיירת אידיש, בו שובץ גם שיר עברי משל **אלכסנדר פן**. וכמו-כן, כמו כי ישראלי המוזמן לברית-המוע-צות, התפללו בבית-כנסת. "העיק במיקצת על האווירה הנרגשת הו", סיפר זיידל, "דבר בלתי-יעים: דרך אגב, החור, הנמצא בסמוך לארון הקודש, הציצו תכופות וזו-עיניים, שסקרו את קהל המתפללים. אמנם הוסבר לנו, שהאיש מאחורי האשנב הוא הגוי של שבת, שבא לראות אם כל הנרת-דולקים כשורה, והוא גם איש המלתחה, אך למרות ההסבר הזה, לא השתחררו מן-ההרגשה הבלתי-יעימה של עיניים בכותל, העוקבות בעירנות." ● מה קונים חושבי הנה-בישראל? עדיין לא נעשה על כך מחקר מפור-ט, אך הסיפור הבא עשוי לתבהיר במיקצת את המצב: השבוע הופיעו נכדים ערביים

פסוקי השבוע

● **רבי-אלוף חיים לפקוב**, על לקחי המלחמה: "עליונות אוויר היא בכיס רק לאחר שהושגה."

● **אלוף-מישנה אהרון דוי**, די, קצין צנחנים ראשי: "ישנם עמים יהודים להילחם ויש כאלה שלא — הערבים לא יודעים להילחם, והיהודים לעומתם הם עם של גבור-הה."

● **העיתונאי בניעמי פייני** גולד, בדיעות אחרונות, בכתבה הנושאת כותרת "יהודים, גויים ו-מרכסיזם": "אברהם אבינו היה קא-פיטליסט, יהודה הלוי — פרודסן, שמואל הנגיד — מיליטאריסט, רשי — קלריקל ודון יצחק אבר-בנאל — בנקאי."

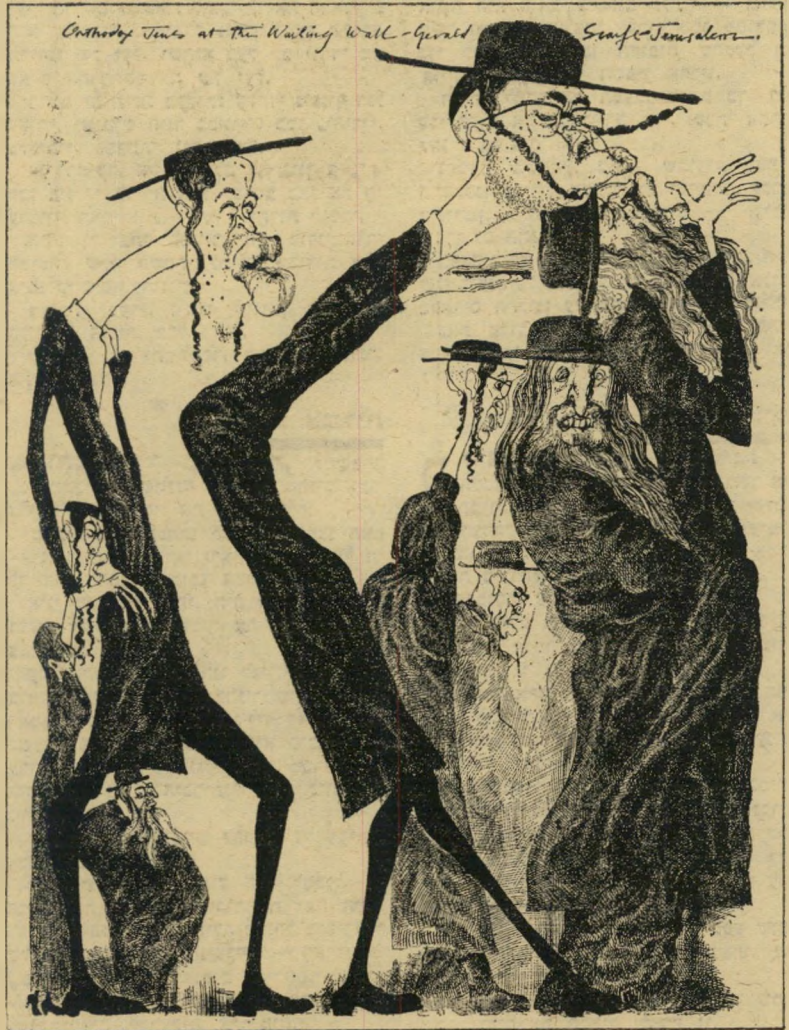
● **מנהיג מוקי משה סנה**: "קומוניסטים רבים הכיזבו אותי, אבל לא הקומוניזם!"

● **העיתון המרוקאי "אל-עלם"**: "מי הוא ציוני? זהו יהודי אמריקאי, המשלם דולר ליהודי אגב-לי, המוסר אותו ליהודי גרמני, ה-מעבירו אחרי-כך ליהודי פולני, כדי שזה ישתמש בו בפלשתינ."

מרמאללה בדיסקוסק התלאביבי אפרופו, על-מנת לחוש קצת אווירה ישראלית ב-עיר הגדולה. לקראת סוף הביקור הכחין אחד מהם במארכת **רבקה (ריק)** "אני גל, פנה לבעל המקום והתעניין בגובה ה-מזהר הנורש עבורה. בעל המקום, **שלמה זל**, מיהר להודיע לישראל כי במשך כמעט ולא נהוג כבר המזהר. אך האורת לא הת-יאש, הציע תחילה 3,000 לירות ישראליות, העלה אחרי-כך את המחיר בעוד אלפיים לירות. ריקי עצמה הסבירה בנימוס, כי עיסקה מסוג כזה אינה באה בחשבון.

פרחי טייס

בעכו נערך בשבוע שעבר הערב הראשון במסגרת שירת לילות טוב, בחאן אל-עומ-דן. וזו הייתה הזדמנות טובה מאוד להיפגש בכורה של שני כוכבי זמר מרדיו רמאללה. האחד **מוחמד בן-זוהי** והשני **ג'ורג' אי** ליה. מסמר ההופעה שלהם הייתה שירה בצוותא עם הקהל העבריי-ערבי של רבאנו שלום עליכם. אחרי-כך הלכו השניים לחדרי-הם במלון מקומי, הנושא במיקרה את השם **171**. משפחת דיין ידועה מכבר במשפחה של גלומילב. הנה, **אסי דיין**, למשל. ב-טרט הוא הלך בשדות. שעל הסרסות עוב-דים עתה, מככת בתפקיד אמו השחקנית **חנה עדין** (מקודם: מסינגר). ולמרות כל החזרות הממושכות שמטרתן להכניס את השניים לאווירה משפחתית, קיים עדיין חשש רציני להתהוות תסביך אדיפוס. "איך אני יכול לקרוא אמא, לתתיכה נהדרת כזו?" מתלונן אסי. ● ועוד שחקן, ותיק יותר, הלא הוא **ג'וקי ארקין**. זה עתה סיים סיבוב הופעות עם להקתו באוניברסיטה ברחבי ארצות-הברית. בין השאר, הגיע גם למקום הנקרא להיב טכסס, שם יש, מלבד אוניברסיטה, גם בית-ספר לטיים, ובמיקרה לומדים בו פרחי-טייס ערביים. לקראת ה-הופעה הורגשה תכונה בקהילה היהודית במקום, שבאה כולה להופעה — 15 איש במספר. אחת הסיבות להופעה היהודית ה-מלוכדת הייתה השמועה שפרחה-טייס יפגינו נגד השחקן הישראלי, ובאמת, אך עלה ג'וקי על הבמה, קמו עשרת הטייסים שישבו ב-שורה הראשונה, ופנו בהפגנות אל עבר היציאה. קרא לעברם ג'וקי: "אין לנו מה למהר, המלחמה נגמרה כבר ואני בכלל לא מתכוון להתקין אתכם! השארו כאן, תהני-מהצגה, ולאחריה גרים כוסית למען ה-שלום!" העשרה נעמדו גבוכים קימעה, חזרו למקומותיהם וצפו בשקט בכל ההצגה. ו-באמת, לאחר-מכן הומינו הם את ארקין ל-מסעדה מפוארת, אכלו ושתי לחיי השלום. ● **ספרא**: אחרי שמצא מפיץ לחמונו הקיק-לופ הקטן, אותו הוא כתב בביתם ובו הוא משחק, נתברר לו שהמפיץ אינו אלא בעל-חזיריה — ו"שיגשגו מתאימה למיקצו". מסקנה: ספרא ויתר על המימוץ, הפן את במת אתגר שלו למעין קואופרטיב, המשך בחזרות. השבוע מצא ספרא מממן חדש, ו-הצגת הבכורה של המחזה הניסויי-המקורי שלו קרובה.

דתיים ליד הכותל ב, סאנדי טיימס" נם סבא ל-48 נכדים